

[Poul Dam.]

ges således, at den fik en effektiv virkning på grundpriserne. Det bliver utvivlsomt en formuevirkning, en formuevirkning, som først og fremmest kommer til at ligge i fremtiden. Vi har helt klart set, at virkningen må blive, at salgspriserne vil falde, at de nuværende ejendomsbesiddere vil få mindre for deres ejendomme, hvis denne ordning gennemføres, end de ellers ville have kunnet få. Det generer os meget lidt. Vi regner med for de byggede ejendommers vedkommende i hvert fald, at værdien af selve bygningerne vil stige så jævnt, at der ikke er tale om nogen nettonedgang i formuen for de pågældende, men at det, der er tale om, er, at grundspekulationen, for at bruge dette lidt slagordsagtige udtryk, bliver bremset nogenlunde effektivt. Det er altså en formuevirkning, der herigennem er tilstræbt, og vi har bestræbt os for at undgå, at ejendoms-skatte skatterne skulle have en indkomstvirkning. Det må vel indrømmes, at når folk i øjeblikket har købt deres ejendomme, så har de sat sig for ganske bestemte udgifter i forbindelse dermed dels som ejendomsskatte, dels som renter af de lån, de har i ejendommene, og en øjeblikkelig forøgelse af ejendomsbeskatningen ville derfor forandre deres forhold øjeblikkeligt på en ofte uheldig måde. Der skal ikke ske denne indkomstvirkning. Det, der vil ske, er en formuevirkning og naturligvis en væsentlig virkning på mulighederne for at belåne ejendommene i fremtiden, hvad der for mig at se vil have gunstige virkninger på realkreditudviklingen.

Sammenhængen mellem de to forslag er jo den, at flere af punkterne i det sidste forslag ville være overflødige, hvis man og når man havde fået gennemført de tanker, der ligger i det første. Det gælder f. eks. tanken om maksimalpris på jord, for ministeren har jo ganske ret i, at hvis man indfører fuld grundskyld, så bliver handelsværdien nul, og det er et perspektiv, som vi ser i møde med nogenlunde sindsro, selv om vi er fuldstændig klar over, at der bliver en række vurderingsproblemer i denne sammenhæng. Vi tror imidlertid ikke, at disse problemer er uløselige.

Ministeren mente, at det ville være bedre med et udvalg, som bestod af embedsmænd, sagkyndige og repræsentanter for de kommunale organisationer til at drøfte en frem-

tidig reform af ejendomsbeskatningen. Jeg ved ikke rigtigt, om erfaringerne peger helt i den retning. Jeg har ikke talt med nogen af de embedsmænd, der har siddet i de udvalg, som forrige år beskæftigede sig med forslag til forenkling af ejendomsbeskatningen, om de synes, at deres arbejde har været så forfærdelig gavnligt og nyttigt. Jeg vil tro, det vil være væsentligt at få folketingets partier med ind i dette arbejde tidligt, for at man kan undgå den gamle situation med sagkyndige synspunkter, som ligger meget langt fra de nødsynspunkter, som opstår ad politisk vej i yderste øjeblik.

Jeg har allerede sagt, at vi er ganske indforstået med, at der er en lang række praktiske problemer i disse principper, men jeg tror ikke, at jeg behøver at gennemgå de forskellige indvendinger, som ministeren fremkom med. De var jo sammenvævet med en forståelse for tankerne, en interesse for principperne og en sympati for, at disse ting skulle drøftes nærmere, og jeg vil tro, at hvis vi kan få nedsat et eller to udvalg til at behandle disse ting, så kan vi heri få nærmere oplysninger om de mange forskellige praktiske problemer, der findes.

Ministeren sagde flere gange, at selv om han var principielt enig, måtte man se i øjnene, at disse foranstaltninger ikke var politisk mulige. Jeg er ked af det, men jeg er ikke sikker på, det er rigtigt. Det kommer da an på, hvor mange partier man vil have med til en sådan løsning. Jeg kan godt se, at det måske, også inden de øvrige ordførere har talt, vil være usandsynligt, at der i det nuværende folketing er flertal for tankerne, men jeg er ikke sikker på, at der ikke kunne blive flertal i et kommende folketing for disse ting, og jeg mener i hvert fald, at det vil være forkert at ophøre med at beskæftige sig med tanker, som man synes er rigtige, fordi der i øjeblikket ikke synes at være politisk mulighed for dem. Måske er det netop — jeg ved godt, at man ikke bør give regeringer og store partier råd — men måske er det netop ved at fremsætte politisk rigtige tanker, at man får det flertal, som man så gerne vil have for disse tanker. Bekymringerne over, at tingene ikke kan klares i øjeblikket, bør efter min mening ikke være anledning til, at man lader problemerne ligge og kun klarer de små daglige sager.